

KIS NAP



PANNIKA UTAZÁSA. (Lásd a 397. lapon.)

Szerkeszti Forgó bácsi.



Ára negyed évre 1 frt. Egyes szám ára 12 kr. 1899. december 17-én.
Megjelen minden vasárnap 16 lapon.

LVII. köt. 25. szám.


➡ Lapunk mai száma 20 oldal. ➡

Előfizetési felhívás

KIS LAP

1900-diki első félévi folyamára.

— A „KIS LAP” 58 ik kötetére. —

 VÉGÉHEZ közeledő esztendővel végéhez közeledik a »Kis Lap« most folyó kötete is és ezennel megnyitjuk az előfizetést a »Kis Lap«-nak az új évvel következő új folyamára, mely immár az *ötvennyolcadik* kötet lesz.

Több mint negved-százados multja után szükségtelen a »Kis Lap« irányát, célját, hosszasan fejtegetnünk. A szerkesztőség és az áldozatot nem kimélő kiadó-tulajdonos társaság teljes gondval készítettek elő a következő új kötet tartalmát, mind érdekes és értékes olvasmányok — mind művészi rajzok tekintetében. Mindjárt az első számban kedves találkozására lesz a »Kis Lap« olvasó közönségének, mert berukkol

Roszesont Ferke

a kifogyhatatlanul vig pajtás, kinek újabb csinytevésői és rugaskodásai, hiven elbeszélve, nem kevésbé hű rajzokkal ékesen megvilágítva, mulatságos órákat fognak a kis olvasóknak nyújtani. Ezt

„A sárkányrend nagy-mestere“

czimmel hosszabb elbeszélés fogja követni, szintén számos művészi rajztól kísérve s bizonnal méltán fog az eddigi legvonzóbb, legérdekesebb elbeszélések mellé sorakozni. Jövőre is lesz koronként egy-egy

szindarab

melynek közlésénél *Forgó bácsinak* gondja van rá, hogy a darab ügyes gyermekek által eljátszható is legyen. Folytatást nyernek a

„Képek a magyar nemzet történetéből“

czimű történelmi czikkek is, melyek nemzetünk multjának egy-egy nevezetes mozzanatát idézik föl, a zsenge ifjuság magyar hazafias, nemzeties érületének fejlesztéséül, ápolásául.

Viszont kaczagtató mulattatókul be fognak koronként vonulni a legtréfásabb

vig állatok

a legfurább bohóskodásokkal, rajzban és rigmusban. Jó-kedvű rajzolóknak gondja volt rá, hogy e mókázó négy lábúak és szárnyasok láttára minden kis olvasó nevetésre fakadjon.

Minden szám közöl kisebb *beszélyeket*, *meséket*, *költeményeket*, mindig művészi *rajzok* kíséretében. Megmarad jövőre is a »*Büvészet*« rovata, mely ügyes produkciókra tanítja meg a kis olvasót. Minden számban lesz ezentul is elme-élesítő rejtvény, feladvány, minden héten *jutalom-kisorsolással* a helyes megfejtők közt; az év végén pedig *külön jutalom* kerül kisorsolásra olyan kis olvasók számára, kik az egész éven át legkitartóbban, legszorgalmasabban oldottak meg minden feladványt.

Mint eddig ugy ezután is

színes mómelléklet

fogja minden második héten kísérni a »Kis Lap« ot s e képek, nagyságra nézve a laphoz alkalmazva, ékességeült szolgálnak az egybe-gyűjtött és bekötött »Kis Lap«-nak.

Régi hívek, új hívek sorakozzanak tehát mentül számosabban a *Kis Lap*« zászlaja alá, hol tárt karokkal és mindig szeretettel fogadja őket

Forgó bácsi.

*

Kérjük »Kis Lap« t. előfizetőit, sziveskedjenek megrendelésüket mielőbb beküldeni, hogy a lap pontos szétküldése fönn ne akadjon.

A »Kis Lap« előfizetési ára:

Negyed évre	1 frt
Fél évre	2 „
Egész évre	4 „

Az előfizetések, legczélszerűbben postai utalványon, a »Kis Lap« kiadó-hivatalához (Budapest, VII., Kerepesi-ut 54. sz. Athenaeum-épület) intézendők.

A »KIS LAP« kiadó-hivatala.

A.
— Elb

 JÁMI
nézeg

kedvűek le
ismerik az
gyanithattá

Vilmos
fel s alá,
hirtelen ig

— Nem
Ebben a p
módon ér

holnapután
jó ötlete.
kiki forgas

Illés me
— Ugy le
volna, ha

okos gondo
Aludni a
gelre egyik

álmában v
bátyám az
galmát, m

hanem ink
diánus pár

— Telj
felőle, hog
értem-e ö

Ujra elő
és új tárg
tunkkal és

szetesen m
gatással fo
boldogultu

a kviczált,
mutogatta,

AZ INKA MADARA.

— Elbeszélés számos képpel. —

Irta *Fenn György.*

(Folytatás.)

AJÁMBOR indiánus pár csodálkozva nézegetett ránk, hogy olyan rossz kedvűek lettünk, mióta megtudtuk, hogy ismerik az Inka madarát. Persze, nem gyanithatták, mi a bajunk.

Vilmos bácsi sokáig járt a házikó előtt fel s alá, mélyen elgondolkozva. Aztán hirtelen így szólt hozzánk:

— Nem fogunk elhamarkodni semmit! Ebben a perczen nem tudjuk ugyan, mily módon érhetünk célhoz; de holnap vagy holnapután már akadhat valamelyikünknek jó ötlete. Tehát ne csüggedjünk, hanem kiki forgassa a fejében azt a dolgot.

Illés mester helyeslőleg bólintott.

— Ugy lesz jól! Alsunk rá egyet. Szégyen volna, ha négy fejből sem kerülne ki egy okos gondolat.

Aludni aludtunk nagyot, de bizony reggelre egyikünk sem dicsekedhetett, hogy álmában valami okosat gondolt ki. Nagybátyám azonban, miután visszanyerte nyugalalmát, most már nem türelmetlenkedett, hanem inkább újra vallatóra fogta az indiánus párt.

— Teljesen bizonyosnak köll lennem felőle, hogy megértettek és hogy én is jól értem-e őket.

Ujra elő vette a kitömött kores kviczált és uj tárgyalást kezdtünk Karajb barátunkkal és Ma-pá asszonysággal. Természetesen mindig csak jelszavakkal, mutogatással folyt a tárgyalás, de nagyon jól boldogultunk. Az indiánus, kezébe fogva a kviczált, egy vessző-darabra állította és mutogatta, miként szokott a fán üldögni:

össze gömbölyödve, mint valami tollas labda. Majd hirtelen kisimitva a madár tollát és fölvetve a fejét, zümmögni kezdett, mint a méh; aztán jelezte, hogy a kviczál gyorsan röppen föl az ágról, üldözi a méhet, megfogja, vissza tér vele az ágra, lenyeli zsákmányát, ujra össze gömbölyödik és tovább pihen.

— Nagyon helyes, minden egybe vág, szólt nagybátyám. Ez a ficzkó kész természet-tudós, oly pontosan figyelte meg az Inka madarát. — De most már, tudós kollega, hol az a boldog tájék, ahol megtaláljuk a kviczált? Ennek a pataknak a mentén menjünk dél felé?

És a patak felé mutogatott. Karajb tagadólag rázta a fejét és abba az irányba mutatott, amerről mi a föld alatti uton jöttünk; aztán kezére hajtva a fejét, behunyta a szemét mint aki alszik; ezt pedig nyolcz ízben ismételte.

— Nyolcz napi járásra kell dél felé menni! szólt Vilmos bácsi. Ez hatalmas darab; oly messzire vezető nélkül meg nem találjuk az igazi tájékot. Csak ugy boldogulnánk, Karajb barátom, ha te vezetnél oda.

Ezt jelekkel mutogatta is az indiánusnak, aki élénk fej-bólintásokkal fejezte ki, hogy készséggel vezetne; de aztán sebesült lábára mutatott, hogy nem tud járni.

— Persze, persze! Hiszen ezt ugy is tudom, szólt nagybátyám, ujra elkomolyodva.

De az indiánus csak mosolygott. És két kézre fogva a kezében levő ágat, félre nem érthető módon utánozta az evezést.

— Azt akarja mondani, hogy vizen, csónakon köllene mennünk! kiáltám.

— Azt! felelé Vilmos bácsi. Ez az indiánus leleményesebb, mint mi négyen együtt

véve. Most már nyomon vagyunk, de még nem túl a bajon. Mert messzire estünk a csónakunktól is. Hogyan szállítsuk oda a sebesültet? Ez most a kérdés.

— Akkor hát csak ott vagyunk, ahol eddig, mondám bosszusan. A csónakunktól jó négy napi járó földre vagyunk, hát Karajb barátunk oda nem juthat el.

— Négy napi ut mégis csak kevesebb mint nyolcz napi, biztatott Dani. Majd csak gyógyul és erősödik is ez a csokoládé bőriü legény. Hát várunk néhány napig.

Ekkor megszólalt Illés mester:

— Hetekig fog az tartani, amig annyira talpra áll, hogy a maga lábán nagy utra indulhat. Addig nem várhatunk. És most



... AZ ÉGŐ FÁKLYÁKAT TARTOTTA. (Lásd a 391. lapon.)

már gondoltam is valamit. Bizony szegény-lem, hogy vén hajós létemre nem jutott mindjárt eszembe. De az indiánus nyomra vezetett.

— Mi jutott eszébe, Illés mester? kérdeztük möhön mindnyájan.

— Előbb szét nézek, csakugyan lehetséges-e? Csak azután mondom meg.

Elment, nem mondta hová. Sokáig oda járt, de mikor vissza tért, ragyogott az arca

— No, holnap után indulunk, mondá.

— Hogyan? Mit főzött ki?

— Azt, hogy tutajt rovok össze és azon a földalatti vízi-uton, amerre jöttünk, szépen vissza tutajozunk a csónakunkhoz. Könnyebb fajta tutajt elbir az a patak.

— Ugy
szólt Vilh
vizeséssel

Nem lehe

— Nem

ülünk a t

ként bocs

Nagy

— V

téve, h

— I

felelé

megma

ságnak

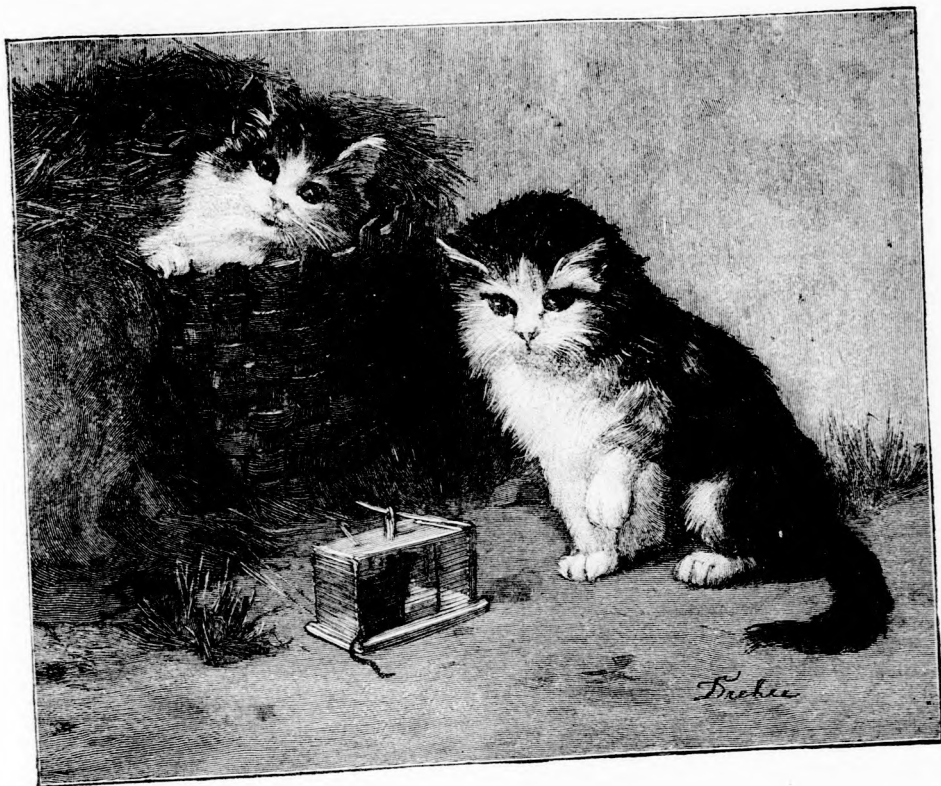
— Ugyan hova gondol, Illés mester? szolt Vilmos bácsi. Elfelejtette, mekkora vizeséssel jut le a patak oda a hegy alá? Nem lehet ott lejutni a tutajjal.

— Nem bizony! Csak hogy nem itt fönn ülünk a tutajra, hanem a szálfákat egyenként bocsátom le és ott lenn a medenczé-

ben rovom össze. Azután elvisszük odáig az indiánust, a kötélén lebocsátjuk és a tutajra ültetjük, magunk is lebocsátkozunk s szépen elhajózunk.

Nyakába ugrottam Illés mesternek.

— Illés mester, maga igazán remek ember!



CZINCZI A CSAPDÁBAN. (Lásd a 391. lapon.)

Nagybátyám is fölvidult.

— Valóban, így lehetséges volna... föltéve, hogy indiánusaink belé egyeznek.

— Bele fognak egyezni, ha megértik, felelé Illés mester. Karajbnak nem tudom megmagyarázni, de talán Ma-pá asszony-ságnak is van annyi esze, hogy megértse,

ha ott a viz-esésnél megmutogatom neki, mit akarok. Ő aztán megmagyarázza az urának. Azt a föld alatti vízi utat ők bizonyosan jól ismerik.

Helyeseltük a tervet és most már alig vártuk, hogy hozzá foghassunk megvalósításához. Vilmos bácsi hívására Ma-pá asz-

szony készséggel indult meg velük a vizesítéshez, Illés mester pedig ut-közben egy csomó ágat tört. A zuhatag felső szélére érve, megkezdte Illés mester a jelbeszédés előadását Ma-pa számára. Az ágakból legelőször is piczike tutajt csinált és mutogatta, hogy ez a vizen uszik és rá lehet ülni. Ma-pá asszony élénk bólingatással fellete, hogy érti. Illés mester aztán szétszedte a kis tutajt és azt jelezte, hogy az egyes szálfákat leereszti a mélységbe és ott lenn a medenczében állítja össze tutajnak. Ma-pá erre is élénken bólingatott.

— Nagyon értelmes néember ez, szólt Illés mester elégedetten. Csak azt értse még meg, ami most következik.

Elő vette a magával hozott köteleket és azt jelezte, hogy mindent és mindenkit lesegít a vizesés medenczéjébe, a tutajra; a sebesült indiánust is. Ma-pá asszony igazán nem volt ostoba; ezt is hamar megértette, sőt rendkívül örült s élénk taglejtésekkel mutatta, hogy nagyon jónak találja a tervet.

Alig hogy vissza érkeztünk a házikóhoz, Ma-pá asszony nagy hévvel beszélt, magyarázgatott az urának. Ez mind-untalan bólingatott s végre nagybátyámhoz fordulva jelezte, hogy helyesli a tervet és eljön velünk a tutajon.

— Most hát dologra! szólt Vilmos bácsi nagyon jóra fordult kedvvel. Egyetlen nap se vesszen kárba!

Hozzá is láttunk mindnyájan. Azaz, én bizony nem sokat lendítettem, mert még felkötve hordtam a karomat. A sebem már jóformán behegedt ugyan, használhattam is a kezemet, de Vilmos bácsi jóakaró fortéllyal rám ijesztett, hogy vesztég maradjak.

— Elkészülünk nélküled is. Ha most megerőltednél a karodat, tudod mi lenne

belőle? A seb kiujulna és mikor oda érünk az Inka madarai vidékére, nem tudnál puszkát fogni, nem lóhetnél. Már pedig ha velem jöttél, sőt sebesülésseddel meg is szenvedtél tudományos czélunkért, hát bizonyosan rosszul esnék neked, ha magad egyet sem ejthetnél zsákmányul a ritka madarakból. Ha pedig néhány napig kiméled a karodat, teljesen helyre fog állani és egy hét mulva együtt fogjuk puszkálni a kviczálokat.

Persze hogy bele nyugodtam! Mert hogy én ne lőjlek kviczált, ha majd végre rájok találunk, az köllene még csak!

— Jól van no, kedves bácsi! Hát itt ülök vesztég. Pedig nem szivesen heverek, mikor annyi a dolog.

— Nem is fogsz heverni, barátocskám. Illés mester nem ér rá többé a szakácskodásra, te fogsz sütni-főzni, mert a nagy munkában bizony megéhezünk. Azt félkéz-zel is elvégezheted.

Hát szakács lett belőlem két napra. Milyen pecsenyéket sütöttem, no, talán jobb lesz, ha nem beszélek sokat róla. Vilmos bácsiék nem sokat törődtek velem, gyorsan falatoztak, aztán ismét elsiettek dolgukra, melyben Ma-pá asszony is nagyon buzgón és nagyon hasznosan segített. Ő hozott Illés mesternek olyan rugalmas, hajlékony, mégis nagyon erős folyondár növényt, melyből guzst lehetett csavarni; ezzel erősítették meg a tutaj egyes szál-fáit. Aztán hozott erősen szurok-szagu ágakat, melyekből pompásan égő fáklyát csinált a föld alatti ut idejére.

A második napon estére minden készen volt. Vilmos bácsi azt határozta, hogy a kemény munka után jót aludjunk s reggel induljunk.

Más nap kora hajnalban talpon voltunk, csomagoltunk, indultunk. Illés mesternek és

Daninak jutott a legnehezebbje: ők czipeltek a víz-eséshez a podgyászt, aztán a sebesült indiánust; ők eresztettek le mindnyájunkat kötelen a mély medenczében uszó tutajra. Már delelőn állt a nap, mikor szerencsésen együtt volt minden és mindenki a tutajon.

— Előre! vezényelt Vilmos bácsi.

És behatoltunk újra a föld alatti vizi-utra, csak hogy most már kényelmesebben, mint mikor jövet gyalog lubiczoltunk. Illés mester és Dani hajtották hosszú rudakkal a tutajt, az indiánus pár az égő fáklyákat tartotta. (Lásd a képet a 388. lapon.) Mivel tudtuk, hogy az alagutban semmi baj sem érhet, vigan tutajoztunk és persze gyorsabban is haladtunk, mint jövet. Alig egy óra multával eljutottunk a tulsó nyiláshoz, kiértünk a szabadba.

(Vége következik.)

CZINCZI A CSAPDÁBAN.

(Képpel a 389. lapon.)

*No szegény egérke,
Neked kijutott!
Az ármányos csapda
Imé megfogott.*

*S ha kijutsz belőle,
Sorsod nem vigabb:
Ármányos eziczája
Hej, bizony bekap.*

*Anyád ugy-e intett:
»Czinczi, ne bomolj!«
Szavát nem fogadtad,
Igy lettél fogoly.*

*Az eszemet már most
Bár mint forgatom:
Hogy segítek? — biz' én
Meg nem mondhatom!*

K É P E K

A MAGYAR NEMZET TÖRTÉNETÉBŐL.

(Képekkel a 392., 393. és 396. lapokon.)

A megvédett király-asszony.

DICSÉRNI, magasztalni sokféle jeles tulajdonságot lehet; de talán nincsen szebb dicséret, mint ha arról, aki erős, azt mondják, hogy: lovagias. Mert aki igazán lovagias, az mindig igaz uton jár, nemes ügyért önzetlenül küzd, a gyöngét, szorongatottat oltalmazza.

Lovagias lehet az ifju, lehet az öreg és lehet egész nép is.

A mi magyar nemzetünk mai nap is abban a hirben áll, hogy lovagias nemzet. Nem is hiába. Ezer esztendő óta a magyar nemzet sok nehéz, véres harcot vívott nem csak a maga védelmére, hanem lovagias nagylelkűségéből is. Egy ilyen lovagias nagy küzdelemről akarok most megemlékezni.

Nem éppen nagyon régen volt: másfél száz esztendővel ezelőtt. Akkor, midőn nem királya volt a magyarnak, hanem király-asszonya. Bájos fiatal asszony-király ült Szent István ősi trónusára: Mária Terézia.

Előtte III. Károly király uralkodott, akinek sok gondot, álmatlan éjszakát okozott az, hogy nem volt fia, tehát gyöngé ifju leányára kellett hagynia országait. Mert Magyarországon kívül még sok más országa is volt: cseh, német, olasz, belga. Ha fiatal gyöngé nő fog mind-ezeken uralkodni, nem lesz-e baj? És kiváltképen külföldi ellenségtől meg tudja-e a gyöngé nő védeni országait? Az öreg király tehát szerződéseket kötött a szomszéd uralkodókkal és ígéretöket vette, hogy nem fog-

ják bántani a leányát, mikor ez majd trónra kerül.

Élt még akkoriban egy agg hős vezér, Jenő herceg, aki régebben számos nagy diadalt aratott a király ellenségein. Ez azt mondta az aggódó királynak:

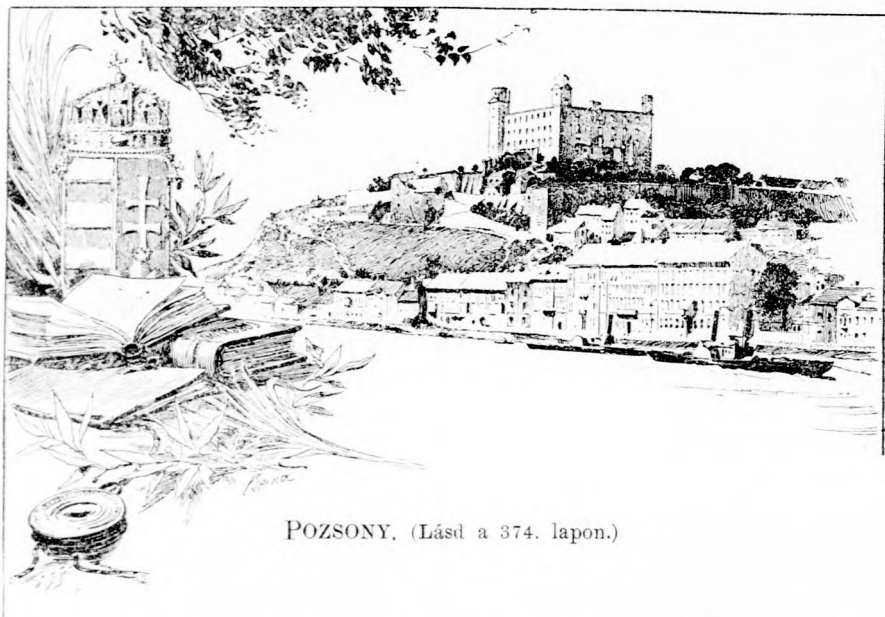
— Szép, szép az ígéret, de csak szó. Kérdés, megtartják-e? Tudok én annál jobbat.

— Mi volna az?

— Legyen tele a kincstár és álljon erős hadsereg talpon. Akkor senki sem fogja bántani a leányodat.

De az öreg király éppen erről már nem tudott gondoskodni, meghalt. Huszonhárom éves leányára maradtak királyságai, országai.

Mind-addig csak egyszer, az is már nagyon régen, több száz esztendőnek előtte, történt: hogy a vitéz harcziás magyar



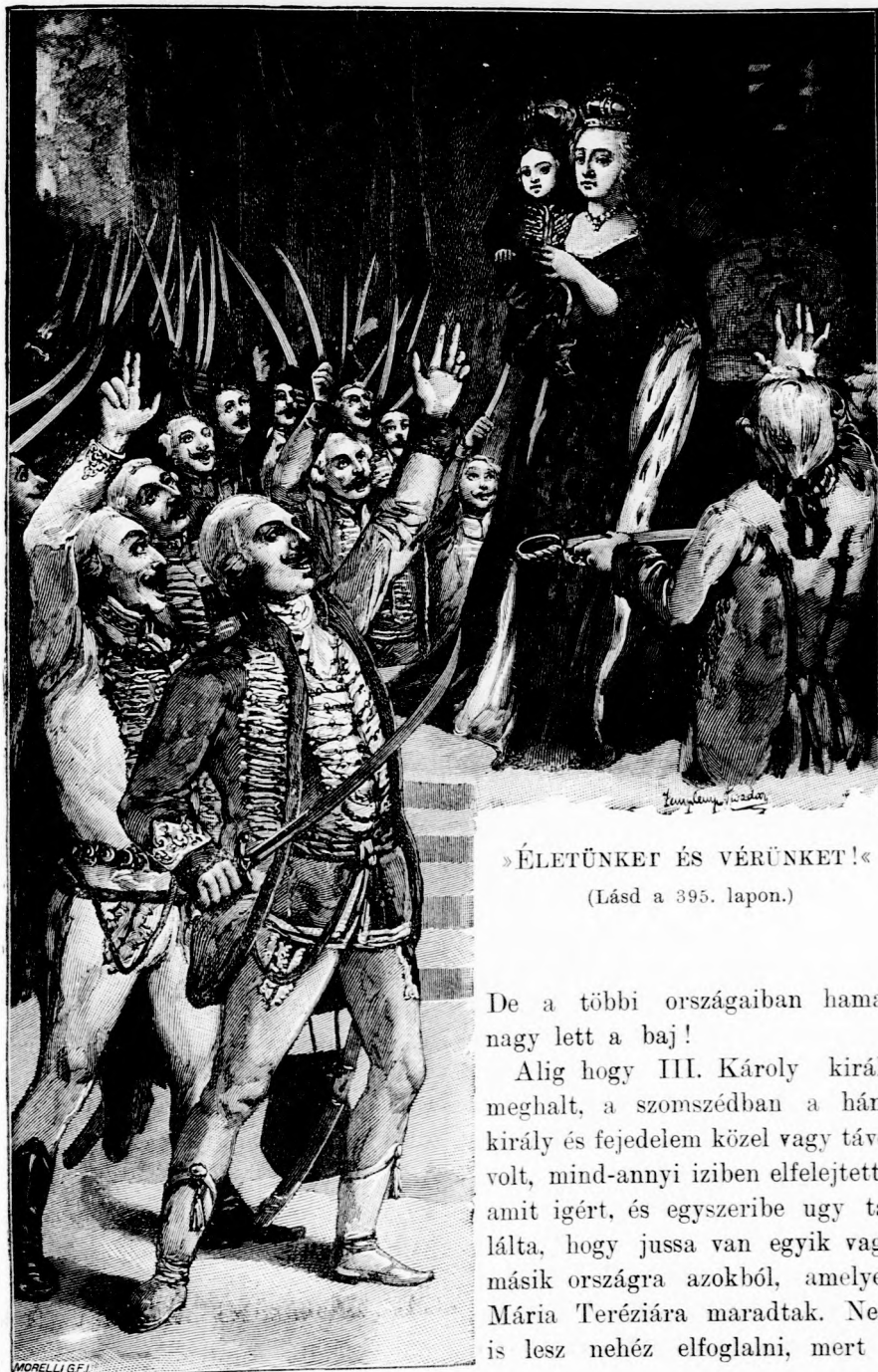
POZSONY. (Lásd a 374. lapon.)

nemzetnek nem királya volt, hanem királynője: a dicső nagy Lajos után a leányára szállt a korona, Mária királynőre, aki azonban csak rövid ideig élt. Most Mária Terézia lett a második asszony-király, akinek a szent koronát fejére tettük. Nem aggódtak azonban a lovagias magyarok. Voltak böles férfiak: nádor, országbíró, akik majd intézik az ifju királynő mellett az ország

dolgát. Nagy és fényes ünnepséggel koronázták tehát meg a bájos ifju királynőt és megegyeztek, hogy mint »királyt« fogják éljenezni. Ezért azt kiáltozták, akkori szokás szerint latinul:

— Vivat domina et rex noster! (Az az: Éljen asszonyunk és királyunk!)

Itt magyar királyságában szépen rendben volt tehát az ifju királynőnek a dolga.



»ÉLETÜNKEI ÉS VÉRÜNKEI!«

(Lásd a 395. lapon.)

De a többi országaiban hamar nagy lett a baj!

Alig hogy III. Károly király meghalt, a szomszédban a hány király és fejedelem közel vagy távol volt, mind-annyi iziben elfelejtette, amit ígért, és egyszeribe úgy találta, hogy jussa van egyik vagy másik országra azokból, amelyek Mária Teréziára maradtak. Nem is lesz nehéz elfoglalni, mert a

fiatal gyöngé nő-uralkodóval hamar el lehet banni. Különösen ha még szövetséget is kötnek mindnyájan, akik meg akarják támadni.

Meg is kötötték a szövetséget, még pedig nem kevesebben mint heten: a porosz, bajor, szász, lengyel, francia, olasz, spanyol. Megegyeztek szépen, kinek melyik ország és tartomány jusson; csak Magyarországot hagyták ki.

— Az maradjon Mária Teréziának, legyen ott királynő. Elég az neki.

A magyarok tehát békén alhattak, őket nem akarta megtámadni senki.

A hét ellenség mindjárt meg is kezdte a háborút minden felől. Erős hadakkal törtek be, egyre-másra aratták a diadalokat és egyik tartományt a másik után foglalták el. Különösen veszedelmes lett a porosz király, de még inkább a bajor Károly Albert fejedelem, kinek serege már Bécs közelébe ért, azután pedig a francziákkal egyesülve, egész Csehországot foglalta el. A csehek pedig féltették a bőrüket és nem sokat törődtek azzal, hogy hűséggel tartoznak Mária Terézia királynőnek. Elfogadták és kikiáltották a győztes bajor fejedelmet királyuknak s Prágában meg is koronázták. Ezalatt a többi ellenséges fejedelmek is diadalmasan nyomultak előre. Már nem is igen volt, aki szembe szálljon velök. Osztozkodni készültek az elfoglalt országokon és úgy látszott, hogy végkép elveszett a nagy örökség, melyet III. Károly király a leányára hagyott. A hétszeres ellenséggel szemben többé nem segíthet senki semmi!

Ekkor néhány magyar ur ment Bécsbe a mély bánatba merült, annyi felől szorongatott fiatal királynő elé.

— Még talán lehet segíteni. Van még egy országod, Magyarország. Ezt nem fenye-

geti ugyan a veszedelem, de kérjed a magyarok segítségét többi országaid védelmére. Talán még tehetnek valamit.

Elleneztek ezt a többi tanácsosok, a németek; mert biz' ők magukról itéltek.

— Nem jó lesz az, mondogták. Először is, mit tehetnének a magyarok a hétszeres ellenséggel szemben? Aztán meg csak még nagyobb baj lehet. Ha fegyvert fog a magyar nép, még eszébe juthat, hogy szintén föllázad az asszony-király ellen és választ helyette magának más királyt.

Ám erre büszkén felelték a magyar urak:

— A magyar nem hitszegő, hanem lovas nemzet!

És Mária Terézia királynő ezekre hallgatott, eljött Magyarországra, Pozsonyba, ahol az ország rendei együtt voltak.

Mert akkoriban még Pozsony (Lásd a képet a 392. lapon.) volt a magyar főváros. A mai gyönyörű és hatalmas Budapest akkor csak szegényes kis fészkek volt, számot sem tett az ország városai közt. Ellenben Pozsony virágzott és a város fölötti dombon emelkedett a romjaiban ma is látható szép királyi várpalota. Ide vonult be az annyi ellenségtől szorongatott Mária Terézia királynő, férjével és kisdéd fiával, reménykedve is, kétségeskedve is: találhat-e még segítséget, menekülést a végső veszedelemben?

Nagyon jól tudták már ekkor a magyar urak, a magyar rendek, milyen veszedelem szakadt szép ifju királynőjük többi országaira. De csak annál többen jelentek meg, mikor a király asszony meghívta őket maga elé a várpalotába.

Mély gyászba öltözve fogadta a balsors-tól üldözött királynő a magyar urakat.

Aztán szomoruan, könnyezve mondta el nekik kétségbe ejtő helyzetét és így végezte:

— Végső veszélyben vannak országaim, veszélyben vagyok magam is, kiseded gyermekemmel! Elhagyott mindenki! Egyetlen egy reményem van még: a magyarok ősi vitézsége. A magyarokba helyezem minden reménységemet!

Nem is csalódott. A nemes urak, ki kardot rántva, ki esküre emelve kezét, lelkesen kiálták:

— Vitam et sanguinem! (Életünket és vérünket!) Megvédjük király-asszonyunkat! (Lásd a képet a 393. lapon.)

Nem is volt ez üres szó. Rögtön tanácsba ültek és elhatározták az országos nagy fegyverkezést. Persze, idő kellett hozzá; míg a hadak össze gyültek, fölfegyverkeztek és megindulhattak; a szomszédban pedig egyre rosszabbul folyt a dolog: az ellenség már Bécs fővárost fenyegette és a bécsiek bizony inkább szepogtek, mint vitézkedtek. A magyar urak tehát izenetet küldtek Bécsnek:

— Ha az ellenség megjelenne városotok előtt, be ne fogadjátok, hanem elszántan verjétek vissza addig is, amíg segítségül jövünk. Ott leszünk nem sokára. Ha meghodolnátok az ellenségnek, akkor rettegjétek, mert majd mi számolunk veletek!

A hét szövetséges ellenség hallott ugyan valamit a magyarok készülődéséről; de nem sokat hederített rá. Mit tehet az a nem is éppen nagy magyar nép a roppant erejű hét szövetséges ellenében?

De csak néhány hét telt bele, már kezdtek másképp gondolkozni. Mert amint a magyar hadak megjelentek a harc-téren iziben fordult a koczka. Csak hogy persze nem könnyű feladat volt az, nem is jutott hamar a végéhez.

Teljes nyolcz esztendeig állt fegyverben a magyar nemzet és harczott dicsőségesen oly messzi országokban, melyeket addig jóformán csak hírből ismert. Meg is érezték ám a magyar kard élet mindenütt.

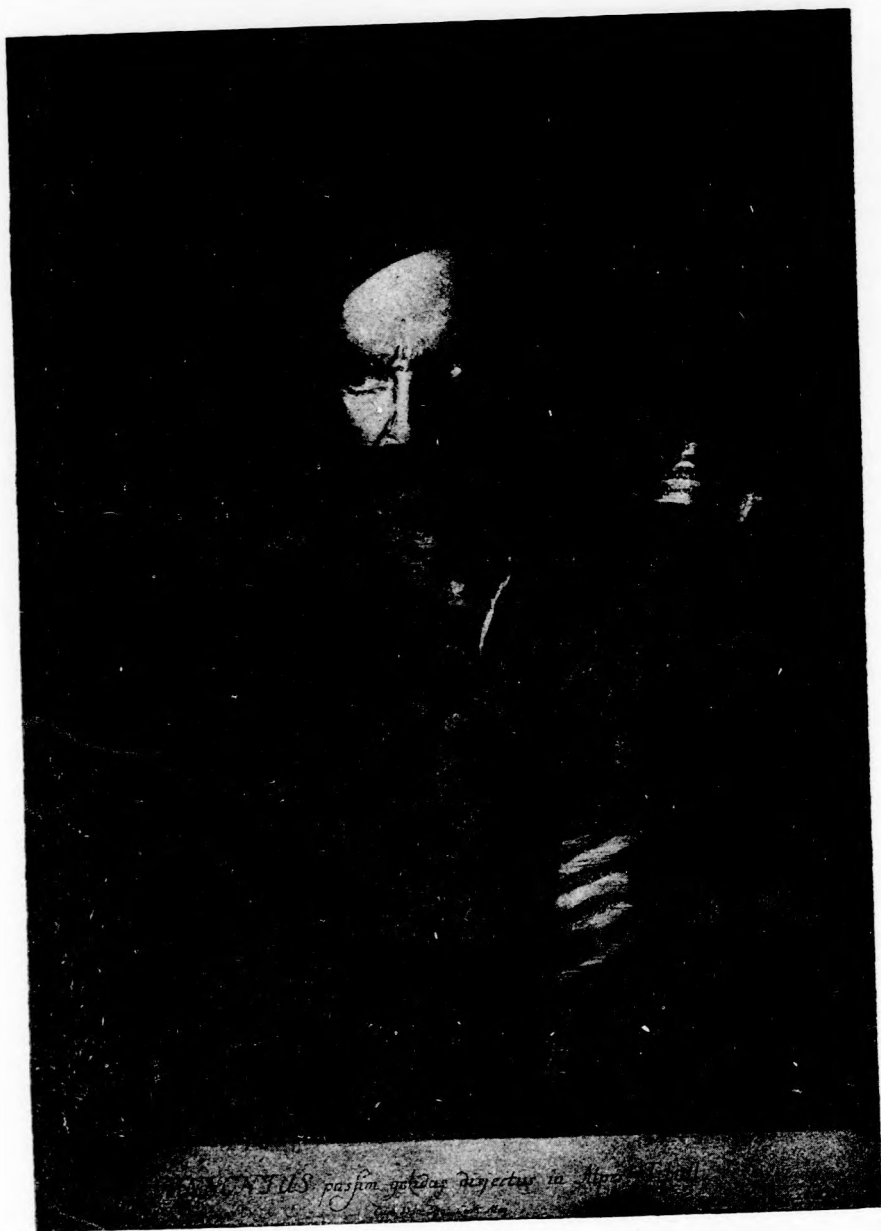
Egyik magyar sereg, Pálffy és Nádasdy tábornokok vezérlete alatt, a legveszedelmesebben fegyvető bajor fejedelem ellen indult, akit erős francia had is segített. Több kemény csatában tönkre verve, haza futottak a bajorok; de a francziák fennen hirdették, hogy ők nem hátrálnak, megvetik a lábukat Csehországban és itt a fővárosban, Prágában maradnak, onnan fognak parancsolni. Hát ott maradni ott maradtak, de nem telt bele nagy idő, már úgy találták, hogy nagyon szűk kezd lenni a világ abban a nagy és szép Prága városában. Mert ott termett a magyar sereg és irgalmatlanul verte, szorongatta a francziákat. Mentek volna most már haza, de nem mertek neki vágni, hogy keresztül törjenek a magyar seregen. Végre aztán, mikor már nagyon megszorultak, azt tették, hogy egy sötét zivataros éjszakán nagy csöndben, loppal, mint a tolvaj, kiosontak a városból és futottak, ahogy csak birtak. Reggel vették a magyar vezérek észre, hogy elpárolgott a hetike ellenség.

— Utána, huszárok!

Neki eredtek a huszárok, el is érték és vágták, kaszabolták, úgy hogy a csufosan megszökött francia seregnek csak fele-harmada jutott túl a határon.

A győztes sereg diadalmasan kísérte be Mária Terézia királynőt Prágába, ahol megkoronázták. De a sereg aztán nem pihent, hanem tovább vonult, be a bajor fejedelem országába, magát a fejedelmet

(Folytatása a 397. lapon.)



MAGYAR NEMES VITÉZ MÁRIA TERÉZIA KORÁBAN. *Egykoru kép után.*

(Lásd a 397. lapon.)

kive
Baj
ped
lett

feje
gok
szág

I

A
had
ves
jute
nál

hog

gya

a I

kal

hog

má

ola

és

ost

ter

a 1

mí

má

Te

an

su

to

ko

lár

ki

só

de

ob

(Folytatás a 395. laphoz.)

kiverte saját országából és elfoglalta egész Bajorországot. Az így elfoglalt országnak pedig egy magyar főúr, Batthyány Károly lett a kormányzója.

Oda fordult hát a dolog, hogy az a bajor fejedelem, aki Mária Teréziától akart országokat elfoglalni, maga vesztette el az országát.

De másfelé is keményen folyt a harc. A porosz Frigyes királyt, aki lángeszű hadvezér volt, több csatát nyert, de aztán vesztett is és egyszer annyira szorultságba jutott, hogy már mérget tartogatott magánál, inkább véget akart vetni életének, hogy sem csufosan elbukják. Egy másik magyar sereg Nádasdy vezérlete alatt, messze a Rajna folyó tájékán harczolt a francziákkal, oly dicsőséges győzelmeket aratva, hogy az egész világot ámulat fogta el. Ismét másik sereg, melynek Forgách volt a vezére, olasz földön szállt szembe az ellenséggel és verte, üldözte diadalmasan: végül megostromolta és elfoglalta a híres Genua tengeri kikötő-várost is. Ha megkeressük a térképen ezt a várost, akkor látjuk csak, mily messzire ért a magyar vitézek kardja!

A hét szövetséges ellenség rég nem hitte már, hogy kedve szerint fog ostromozni Mária Terézia országain. Egyik a másik után annyiszor megérezte a magyarok kardjának súlyát, hogy teljesen elmúlt a kedvök a további hadakozástól. Nyolcz évi háboruszkodás után végre meg is kötötték az általános békét, úgy hogy Mária Terézia királynő megtartotta ősei örökét, országait, sőt még ő adta nagylelkűen a bajor fejedelemnek vissza az országát.

A magyar nemzet beváltotta szavát, megtaltalmazta szeretett királyfasszonyát. Dicső-

séggel tértek a magyar-nemes vitézek (Lásd a képet a 396. lapon.) haza s hirök betöltötte egész Európát, mely bámulva emlegette a magyar nemzet lovagiasságát, hűségét, vitézségét.

Nem felejtette el ezt soha Mária Terézia királyné sem. Holta napjáig szeretettel viseltetett az ő magyarjaihoz, sok jóval viszonzta a nagy szolgálatot, és dicsőségesen uralkodott több évtizedig. Emlékét ma is kegyeletos tisztelettel őrizzük.

PANNIKA UTAZÁSA.

(Képet a ezimlapon.)

*Végre leesett a hó —
A földnek ez nagyon jó.
Vastag bunda takarogatja,
Zsendül a vetés alatta.
És az idő tiszta, friss —
Hát bizony jó nekem is.
Kellemes a száraz hideg,
Megedzödik izom, ideg.
Csipős kedre hogy ha támad.
Felkapom a bundikámat.
Fölül bélelt fejkötöm,
Alul bélelt czipellöm.
Nyáron rózsá, télen rözse —
Igy megyünk ki az erdőre.
Négy kéz gyorsan gyűjtögeti,
Kettő guzsba kötögeti.
Mikor aztán megrakodunk,
Szépen haza takarodunk.
Könnyen bírja jó nagyapám —
Öreg ember, de nem agy ám!
Vigan tolja a taligát
Ráülteti a Pannikát.
Ugy ülök a tetejében,
Mint királyné a székében.*

ÁLLATOK BARÁTSÁGA.

— Természettrajzi adatok nyomán. —

HOGY egyik-másik állat hiven ragaszkodik az emberhez és nagyon szereti a gazdiját, általában ismeretes. De gyakran megfigyeltek már olyan eseteket is, hogy az állatok egymás közt is tudnak barátságot érezni, még pedig olyan különböző fajta állatok, melyek legtöbbször ellenségei egymásnak.

Egy állatkert igazgatója beszéli, hogy volt egy előregedett oroszlána, mely végre nagyon elbetegesedett. Az a baj lepte meg, mely rendes sorsa a meleg égövi állatoknak a mi hidegebb éghajlatunk alatt: tüdőbajos lett. Az igazgató sajnálta az öreg állatot, nem lövette agyon, de bíz benne nem sok öröme telhetett az életében. Bágyadtan elterülve feküdt ketreczében, alig birt mozdulni. És nem volt elég, hogy betegség gyötörte, még gonosz apró ellenségek is vakmerően kirozták. Sok patkány tanyázott az oroszlán-ketrecz tájékán. Ezek a vakmerő kis állatok éjelenként behatoltak a ketreczbe, megtámadták az elgyöngült oroszlánt, rágdosni kezdték a körmeit, sörényét. A bágyadt beteg oroszlán pedig nem tudott védekezni.

Mikor az örök ezt észre vették, egy kis ebet zártak az oroszlán ketreczébe, ugynevezett patkány-fogó ebecskét (ratlert.) A vén oroszlán haragos mordulással fogadta a lakótársat s csak azért nem tépte szét, mert nem volt eléggé fúrge többé. Alig egy-két nap múlva azonban teljesen megváltozott az érzülete. Látta, hogy a kis eb vagy elüzi, vagy meg is öli az alkalmatlan vakmerő patkányokat, tehát jót tesz vele. Most már nem csak nem morgott rá, hanem hizelkedett neki, nyaldosta, dédelgette és napközben, mikor az ebecskének nem kellett a patkányokra ügyelnie, mindig úgy lehetett őket látni, hogy a kis eb a hatalmas oroszlán sörénye alatt és első lábai közt össze kuporodva heverészett s barátságosan szundikáltak együtt.

A kutya-macska-barátságának érdekes esete az, melyet egy állat-barát jegyezett föl. Egy kis cziczát és egy kölyök kutyát kicsi koruktól fogva együtt nevelt, úgy hogy a két állat teljesen össze barátkozott. Egy kemény téli éjszakán a gazdájok arra ébredt, hogy a kutya nagyon ugat. Fölkelt és kitekintett a pitarba, ahol a kutya volt; nem látott semmi gyanusát és vissza akart térni a szobájába. De a kutya folyvást ugatott s az udvarra nyíló ajtóhoz futva, azt kapargálta. Gazdája csodálkozva nézett oda és ekkor halk nyávogást halott. Kinyitotta az ajtót és ime, a czicza vánszorgott be a hidegtől meggémberedve, hótul egészen ellepve.

Künn rekedt a csikorgó téli éjben, és ha hűségees kutya barátja meg nem segíti, talán meg is fagy. Mikor aztán benn volt a czicza a meleg szobában, a kutya nyugodtan aludt tovább.

OSZLOP-REJTVÉNY.

B	Ö	B	Ö	= Hasznos eszköz a konyhában.
T	Á	T	Á	= Szőlőhegyen van nagy számban.
A	R	A	R	= Jó sült, tudom, szereted.
K	I	K	Ó	= Folyó. Dunán-tul leled.
A	SZ	P	A	= Ez a hétnek egyik napja.
D	A	L	E	= Gazdának becses állatja.
B	I	R	D	= Ez meg papi méltóság.

Ha e betűkből mindenik sorba a jelzett értelmű szót állítjátok össze, akkor a vastagabb koczkákba eső betűkből egy nagy magyar város nevét kapjátok.

A megfejtők névsorából elsőnek kisorsolt kapja jutalom-nyereményül a következő művet:

„Rüstig Zsigmond, az új Robinson“.

Irta Murrayat, a magyar ifjúság számára fordította dr. Dulácska Géza, 94 képpel, kemény kötésben.

A »K
mában k

Helye
Pali, Gazs
Lajos, Sz
írj! F. b.)
Jákó Mar
Erzsike, V
Hirsch O
irod, Mur
Ágosta és
Ilona, Kur
Gabriella,
György ?
Ilonka, B
git, Juren
zsef, Szit
Géza, Ok
Livia, Mo
Lázár Ká
Loránt E
Koslós A
Magda, H
rencz, Kor
Kazy Pét
Irenke, S
Radó Ter
Veress G
Gyula, Le
csika, Ste
Sohár Laj
vérek, Wu
Izsák Erz
tán, legifj
riás Pista
Husz Mic
Géza, Rot

A jutal
ténvén, n
a jutalom
számára i
szöveg-raj
megküldi.

A »Kis
rejtvény r
terfy Vil
János.

MEGFEJTÉSEK ÉS MEGFEJTŐK.

A »KIS LAP« LVII. köt. 23-dik számában közölt kép-rejtvény megfejtése:

Tüzoltó parancsnok.

Helyesen fejtették meg: Boros Béla és Pali, Gazsó Irma és Annuska, Preisach Frida, Sarlay Lajos, Szumrák Jenő, Hamberger Jóska (Magad írj! F. b.), Fleischmann testvérek, Haksch Mariska, Jákó Margit, Lengyel Margit és Kálmán Gutman Erzsike, Winter Margit, May Imre, Sélley Lili, Hirsch Olga és Pista, ifj. Muraközy (és nem, mint írod, Muraközy) László, Milhofer Frida, Mérey Ágosta és Dalma, Klár Anna és Vera, Belesák Ilona, Kummerer Paula, Kiss Margitka, Ebeczky Gabriella, Wettstein János, Madarász Gy. (Gyula? György? Győző? Vagy mi a neved? F. b.), Vidor Ilonka, Bókay Nadine, Urbán Elly és Lakner Margit, Jurenák Gizi, Frank Jolán és Irén, Sándor József, Sztányi Lola és Ella, Zombory Margit és Géza, Okolicsányi Marcsa, Márkus János, Kazy Livia, Moskovics Margit, Hollós László, Potis Irén, Lázár Kálmán, Mezey Ferencz, Székely Margit, Loránt Elly, Schwartz Irén, Salamon Laura (?), Komlós Andor és Tibor, Kuzma Albert, Robitsek Magda, Herczeg Ilona, Eggert Irénke, Molnár Ferencz, Kornstein Egon, Richter Lolla és Marcsa, Kazy Péter, Langer Sándor és Pista, Galgóczi Irénke, Szinnyei-Merse Jenő, Kossaczky Gyula, Radó Teresike, Háry Irén és Juliska, Láner Nelli, Veress Gizella, Koller Sárka, Térfy Marianna és Gyula, Lehoczky Agáta, Badics Gizi, Smerd Palsika, Steiner Erzsike és Margit, Harangi Klárka, Sohár Lajos, Pap Lili, Jörg Mariska, Pollák testvérek, Wurm Betty, Szemeray Annuska és Irénke, Izsák Erzsike, Henn Stefánia (részben), Giller Zoltán, legifj. Maizner János, Reich Frigyes, Zakariás Pista és Sándor, Cselkó Lenke és Margit, Husz Miczike, Péterfy Vilma, Sier Friczi, Sailer Géza, Roth Tibor, Naschitz Gyuri.

A jutalom kisorsolása szabályszerűen megtörténtén, nyertes lett *Pip Lili*, *Kolozsvárti*, kinek a jutalom-könyvet (»Mesék és regék«, gyermekek számára írta *Vilma néni*, két színes képpel és több szöveg-rajzzal, díszes kötésben) a kiadó-hivatal megküldi.

*

A »Kis Lap« LVII. köt. 21-dik számában közölt rejtvény megfejtését utólag még beküldték: Péterfy Vilma, Szinnyei-Merse Jenő, legifj. Maizner János.



— Olvassátok! —

*

Forgó bácsi tíz parancsolata.

1. Leveled papírosa sima szélü legyen és tiszta.
2. Irkából tépett papírosra levelet ne írj.
3. Levelet be ne porozz, be ne poczázz.
4. Leveleden mindig rajta legyen a kelet napja és helye.
5. Ami a szerkesztőnek szól (közlés, megfejtés, gyűjtés), azt ne küldjed a kiadó-hivatalba.
6. Ami pedig a kiadó-hivatalnak szól (előfizetés, elmaradt számok végetti felszólalás, bekötőtáblák, régi számok vagy kötetek megrendelése), azzal ne fordulj a szerkesztőhöz.
7. Leveled papírosa ne legyen illatos.
8. Csak fekete tentát használj írásra.
9. Ismeretlen s csakis családi körben járatos bevezető nevet ne használj.
10. A szerkesztőségbe intézett levél állandó czíme legyen: **Forgó bácsinak, a „Kis Lap“ szerkesztőjének.**

Aki e tíz parancsolat ellen vét: magára vessen, ha levelét nem veszem figyelembe, vagy ha levele más iratok közé vegyülvén, elkallódik. F. b.

FORGÓ BÁCSI POSTÁJA.

Kedves olvasóim!

A KIS LAP jelen-való számában veszitek sorozatát az *Athenaeum* kiadásában megjelent *Ifjúsági iratoknak*. Ami lélek-emező és nemesítő, vonzó s érdekes, tanulságos és mulatságos: mindnek meglelitek ott címét, hogy kedvetek s izlétek szerint választhassatok közülök. Rég nyílt ilyen kedvező alkalom a java ifjúsági könyvek megszerzésére. Minden könyvkereskedés fogad el megrendeléseket.

*

Benkő Rudi. Mi is az a hó? Ezt kérdezed. Jégezzé vált pára, köd, víz. Bővebbet a természet-tanból tudhatnál meg, ha forgatnád. Mert 13 éves legénytől megvárom, hogy ismerje e gyönyörű elváltozás okát. Válaszom pedig az okból rövid,

mivel oly dologra nézve, melyet a tankönyv magyaráz meg, nem adok felvilágosítást. Hiszen ily módon akár az egész világtörténelmet is elkérdezhetnéd tőlem! Erre pedig, ugy-e bár, nem telhetik sem időmből, sem a *Kis Lap*nak szűkre szabott teréből. — **Izsák Erzsike.** Betegségben tanácsot levél vagy üzenet útján még a gyakorló orvos is csak szükség esetén adjon. A te bajodnak nyitjára csak alapos, szakértő vizsgálat vezethet, mert a csuklás oka lehet ideg-bántalom, amely gyakran egyéb betegségek mellett mutatkozik, mint amilyen p. a gyomor- vagy bélhurut is; sok esetben meg az agy véredényeinek duzzadása okozza, melyek bizonyos idegekre nyomást gyakorolván, idézik elő a rekesz-izomnak azt a kinos göresét: a csuklást. Legtöbbször a következő eljárás szokott enyhülést szerezni: betömöd erősen a két füledet és egy pohár vízből, melyet más nyujt neked, egymásután, azaz megszakítás nélkül, néhány (3-4) kortyot iszol. E kortyintások alatt a duzzadó véredényeknek, a nyomás következtében, ki kell üresedniök; az idegeket e szerint már nem szorítja semmisen s így a csuklás megszűnik. De ez csak u. n. symptomatikus gyógy mód. Az állapotod, mely annyi gyötrelmet okoz neked, alapos megvizsgálást követel s e végett jó volna valamely tapasztalt orvoshoz folyamodnod. Ugy neked, mint Zsigának gyors és gyökeres javulást kívánok, hogy amire a szent este leszáll, vidáman övezzétek a sugárzó karácsonyfát. — **Mérey Ágosta és Dalma.** A ti megfjéjtetek (»K. L.« 18. sz.) megjárta Béceset. Az ottani főposta jegyzetéhez képest, valamely újság-lapnak czimszalagja alá csuszott. Így érkezett megkésve hozzám s most bizony már nem vehetem tekintetbe, szívesen elismerve ebben a rovatban, hogy az említett számban közölt rejtvényre beküldött megfjéjtetek helyes. — **Somogyi Zsigmond.** Ugy rémlik, mint ha volna. Ha térti lev. lappal fordulsz a budapesti főpostai Igazgatóságához, ez fölvilágosít. — **K. B.** Intézkedem. — **Korosy Margit.** A Vincenti Olgának szóló üzenetemnek első feléből te is érthetsz. A drága betegednek gyors épülést kívánok. — **Rothauser György.** Már látni való, hogy édes atyádnak, a jeles írónak vére szorult beléd. Korodhoz képest igen jó kis vázlatot küldtél be, de közlésre még nem alkalmas. Az »Urania«-színházról tudhatod, mert a »Kis Lap«-ban el volt mondva, hogy miféle. Ha egyik előadását megnézed, s ez rád nézve nem is lehet nehéz, teljes fogalmat szerezhetsz felőle. Hogy a jövő évben mi lesz, olvashatod a jelen számban. A pályázatról pedig, melyben évről évre kevesebben vettek részt, sajnálatomra le költött mondanom. — **Haksch Mariska.** Ebben a hónapban ér véget. G. urat nem ismerem; de kedves tőle, hogy küldött neked képes lev. lapot. — **Ifj. Edelsheim-Gyulai Poldi.** A »K. L.« 48. köt. megjelent szindarab czime: »Tűzpróba«; a 49. kötetbeliek czime: »A drága kis aranyos« és »A tündér keresztfia.« — **Térty Marianna és Gyula.** Közületek melyik az

»írjak«? Mert kettőnél »írjunk« a helyes. Magára a kérdésre csak annyit: hogy semmi okom kedvét rontani a mese-írónak. De a közléssel, az első kísérlet után, nem biztathatom. — **Halassy Valika.** A vers szép, csak azt nem tudom, kinek a műve. Közöld velem a szerzője nevét. — **Scharf Erik.** Te ugyancsak tréfás legényke vagy! Tollat kérsz a kviczial-madár farkából, mert indiánust akarsz játszani. Lehet azt játszani kakas- és pulyka-tollal is. Különbben mind ez ideig Vilmos bácsiéknak még nem sikerült igazi kviczialt löniök. — **Stauber Erzsike.** Tiszteletre méltó fogadkozás, amelyen minden jobb lelki-ismeretben ébredesz a kedvezőtlen osztályozás után. Közlésre azonban nem alkalmas. — **Richter Lolla és Marcsa.** Egyötök 7, a másik még csak 6 éves. Ilyen apró voltatokhoz képest irástokat csak dicsérhetem. — **Langer Sándor és Pista.** Örvendve fogadlak titeket is a *Kis Lap* nagy táborában. A rejtvények bevalnak. Az egyiket némi (tréfás) változtatással közlöm. — **Radó Teresike.** Csaknem betűről-betűre jelent már meg, persze régebben. De hát ezek az alkalmas szavak neked is az eszedbe jutottak. Majd lelsz te még más ilyeneket. Azokat foglald koczka-rejtvénybe s küldjed be, valamint annak a kellemetes hírét is, hogy már felépültél. — **Kornstein Egon.** Most a hó fehér világában lehet csak igazán festői az a kedves pusztai lak! Ki ül ott azon a szürkén? — **Sándor József.** Hol kaphatsz kettős szénsavas meszet? Ha már éppen el nem lehetsz nélküle, fordulj valamely nagyobb gyárnak vegyészéhez. De hát mire való teneked a *calcium bicarbonatum*? Tán hogy *magnesiának* hozzá vegyítésével dolomit-hegyeket alkoss? — **Schvarcz Cella.** Kéréseddel miért nem a *kiadó-hivatalhoz* fordulsz, amelyre tartozik? — **Szt. J.** A dalocska anyagi kar kíséretében fog felzendülni a karácsonyi számban. Köszönet érte! — **Fitos Kálmán.** Hogy ne emlékezném a kedves régi időkre, midőn édes atyáddal kergetőztünk a tó körül? Szívesen köszöntöm! — **Duzs Béla és Lajos.** A tanító kisaszszonynak van igaza: *Kálcin* (Calvin) városa a svájci Genf városa. A Tátrában igenis bőven van zerge. — **Frolló Ödön.** Az oláh irodalomban nem vagyok járatos. Egyik költőjét (Alessandrit) nagyon dicsérik. Sajnálom, hogy nem ismerem. — *Több levélről a jövő számban.*

LEVELEZÉS.

Stauber Erzsike kéri *Császár* Laczika címét, hogy a k. lev. lapot megköszönje neki. — *Halassy* Valika (Heves-Varsány) egy szintén 1-ső polgárit járó leánykával németül szeretne levelezni.



Karácsonyi ajándéknak

legalkalmasabb *a könyv*, mert nemcsak hogy szórakoztat, hanem tanít, nemesít és szellemi táplálékot nyújt, miért is a karácsony küszöbén felhívjuk kis olvasóink szülőit az alább felsorolt könyvekre, melyek mind elsőrangú szerzők által íródtak, s így belső tartalmuknál fogva melegen ajánlhatók. A külső kiállításra pedig a kiadó társulat anyagi áldozatokat nem kiméli, hogy kiváló dizsü és olesó könyveket hozzon forgalomba.

Az »ATHENAEUM« irod. és nyomdai r. társulat kiadásában a következő elsőrangú

Ifjusági iratok

jelentek meg, melyek ugy a kiadó társulatnál (Budapest, VII. ker. Kerepesi-ut 54.), valamint minden könyvkereskedésben kaphatók:

Aesopus. Tanulságos mesék.

Prózaí átdolgozás.

Számos fametszetű ábrával.

Diszes vászonkötésben 2 kor. 40 fil.

Andersen válogatott meséi.

Fordította Móka bácsi.

Hat színnyomatu képpel.

Ara diszkötésben 2 kor. 40 fil.

Apróbb gyermekmesék.

Függelékül:

Dalok és verses mesék

Gyulay Páltól.

Szemlér Mihály eredeti rajzaival.

Ara kötve 2 korona.

A rabszolga karaván.

Számos képpel.

Rajzok

az afrikai rabszolgavadászok ellen vívott harcokból.

Kalandok. Népismertető leírások.

Falkenhorst és May után átdolgozta:

Árkövy Rikárd.

Ara diszkötésben 4 korona 80 fillér.

Athenaeum mesekönyvtára.

Számos képpel.

Ara kötetenkint csinos kötésben 1 korona.

Eddig megjelentek:

- | | |
|--------------------------|------------------------------------|
| I. A honfoglalás meséi. | IX. Heidehét ország ellen. |
| II. Madármesék. | X. Apró mesék. |
| III. Pásztormesék. | XI. Katona mesék. |
| IV. Vidám mesék. | XII. Mondák és legendák. |
| V. Csoda mesék. | XIII. Kalandos mesék. |
| VI. Virágmesék. | XIV. Székelyföldi mondák és mesék. |
| VII. Mesék és mondák. | XV. Állat mesék. |
| VIII. Krisztus legendák. | |

Magyar Mese- és Mondavilág.

A magyar nemzet ezoréves meseköltése.

Meséi Benedek Elek. A képeket rajzolta Széchy Gyula.

Öt kötetben.

Minden kötet ára pompás diszkötésben 6 korona.

BENEDEK ELEK Csudaszép mesék.

Remek kiállítású nagyalaku képeskönyv.

Tizenhárom nagy színnyomatu képmelleklettel.

Ara diszes kötésben 10 korona.

Utazások és vadászkalandok.

Elbeszélések az állatvilágból.

Összeállította Paul Bert. Francziából ford. Dr. Simonyi Jenő.

Számos fametszetű ábrával.

Ara diszkötésben 4 korona 40 fillér.

Kétezer év előtt, vagy
Egy Római Ifju Kalandjai.

Irta CHURCH A. J.

Angolból fordította: HEGEDÜS PÁL.

Adrien Marie 12 képével diszítve.

Ara díszes fémvásznonkötésben 4 korona.

**Kolumbusz Kristóf Élete
és Amerika felfedezése.**


Elbeszélte COLON FERNAND, Kolumbusz Kristóf fia.

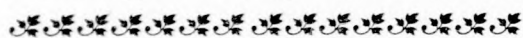
A szövegben nyomott számos ábrával.

==== Ara kemény kötésben 3 korona.


Cooper: **Az Utmutató.**

Fordította: Dr. PALLAGI GYULA.

4 színes képpel.  Ara kötve 3 kor.





Donászy Ferencz munkái
az ifjúság részére:

 **BUDA HÖSE.** 

Regényes korrájk Budavár visszafoglalása idejéből.

Számos finom kivitelű korbü képpel.

 Pompás díszkötésben, ára 9 korona. 

Egy magyar diák élete

Mátyás király korában.

Történelmi elbeszélés az ifjúság számára.

Előszóval ellátta Szilágyi Sándor.

Számos finom kivitelű korbü képpel.

Ara díszkötésben 7 korona.

Rejtélyek a történelemből.

Elbeszélések az ifjúság számára.

Számos finom kivitelű képpel.

* Ara pompás díszkötésben 7 korona. *

Villámsugár. Indian történetek
a messze nyugatról.

Gazdagon illusztrálva.

Pompás díszkötésben ára 7 korona.

Életünket és Vérünket.

Az ifjúság számára.

Számos finom kivitelű képpel.

Ara díszkötésben 9 korona.

Tholdi Miklós.



Regényes korrájk Nagy Lajos idejéből.

Az ifjúság számára.

Előszóval ellátta: SZILÁGYI SÁNDOR.

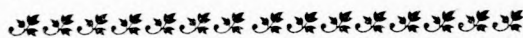
Számos korbü képpel.

Ara díszkötésben 7 kor.

Az Astékok kincse.  

Számos finom kivitelű képpel.

*** Ara pompás díszkötésben 8 korona.



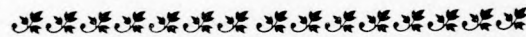
Forgó bácsi könyvtára.

8—12 éves gyermekek számára.

Eddig 17 kötet jelent meg, melynek egyenként díszes vászonkötésben 1 kor. 60 fill.-ért kaphatók.

A 17 kötet a következő:

- I. Nellike és elbeszélések a kandalló mellett. Számos képpel.
- II. A kakuk-óra. Egy lyukas hatos története és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- III. Kis mesekönyv. Grimm-testvérek gyűjteményéből. Válogatott mesék számos képpel.
- IV. Apró szindarabok. Számos képpel.
- V. Két karácsonyest és egyéb elbeszélések. Szám. k.
- VI. Tündérmesék Számos képpel.
- VII. Aesopus tanulságos meséi. Számos képpel.
- VIII. Bertl és Berta vagy a hűség és szeretet győzelme. Számos képpel.
- IX. Matyi és Peti vagy az élet egy koralszigeten. Számos képpel.
- X. Az aranyhegy és a kolibri madár. Számos képpel.
- XI. Roszcson Ferke kalandjai vízen és szárazon. Számos képpel.
- XII. Czirmos cizca naplójából és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XIII. Regék a görög hajdankorból. Elmeséli: Szidi néni.
- XIV. Ida néni. Kis elbeszélések. Számos képpel.
- XV. A titok. A városi vendég. A piros kendő. Szám. k.
- XVI. Mit beszélnek a harangok és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XVII. A két testvér és egyéb elbeszélések. Számos kép.



Szerkesztő

Magyar Gyermekek és Népmesék.

Egybeállította RADÓ VILMOS.

A képeket rajzolta SZEMLENER MIHÁLY.

Ara kép s papírkötésben 3 korona.

Díszes vászonkötésben 4 korona 80 fillér.

HOFFMANN FERENCZ közkedveltségü ifjusági iratai.

1. A tengeren tul. — 2. Vidor Ferkó. — 3. A milliomos. — 4. A bűnhődés. — 5. A beesület utja. — 6. A milyen az ur, olyan a szolgálja. — 7. A szokás hatalma. — 8. Tiszteld atyádat és anyádat. — 9. A beesületszó. — 10. A heigolandii fiu. — 11. A hü szív. — 12. A jó tett is meghozza kammat-jait. — 13. A két hü barát. — 14. A magas északon. — 15. A megtért. — 16. A munka jutalma. — 17. A szenev-dések iskolája. — 18. A testvérek. — 19. Anyai szeretet. — 20. Az életbiz osítás. — 21. Az igazság napfényre jő. — 22. Az Inka kincse. — 23. Egy fedél alatt. — 24. Egy levél a szentírásból. — 25. Hűség és álno-ság. — 26. Ki mint vet, úgy arat. — 27. Királyfi. — 28. Loango. — 29. Mylord Cat. — 30. Próbák. — 31. Szegény és gazdag. — 32. Mindenki a maga szerenesejének kovácsa. — 33. Ahol legnagyobb a veszély, legközelebb a segély. — 34. Az árvák. — 35. A látszat esal, az igazság győz. — 36. Négerélet. — 37. Külső fény és belső érték.

Ara egy egy kemény kötésbe kötött s négy csinos képpel ellátott kötetnek 1 korona.

Stanley utazásai,

kalandjai és felfedezései Afrikában Stanley eredeti művei alapján Burdó életrajzi vázlatának felhasználásával.

Irta **Jankó János.** * Számos képpel és egy térképpel.

Ára kötve 4 korona.

Hetedhét országból.

Mesegyűjtemény. * Irta Kemenczky Kálmán.

Ára pompás diszkötésben 4 k. 80 f.

Tengeren innen, tengeren tul.

Mesekönyv képekkel.

Irta Kemenczky Kálmán * Ára diszkötésben 6 kor.

A legjobb **Kis Lap.** 56 kötetben. gyermeukujság a

Régibb kötetek ára kötve à 3 korona.

XL—LVI. ára diszes vászonkötésben à 6 korona.

Franczia diákélet.

Számos képpel.

Irta Laurie André. * Ford. Hegedüs Pál.

Ára diszes vászonkötésben 6 korona.

Grönlandon át hóczipőn.

FRIDTJOF NANSEN

eredeti műve alapján írta a serdülő ifjuságnak

Dr. Jankó János.

Számos eredeti ábrával diszítve. — Ára kötve 3 kor.

Orczy Emma bárónő.

Régi tündérmesék.

Pompás képes mesekönyv.

Ára diszkötésben 5 korona.

Repülőgépen a holdba.

Irta Makay István.

Ára diszes vászonkötésben 4 korona.

Derült Világ. ... Irta ...

Gauss Viktor.

Képek és elbeszélések a természetből.

Kisebb gyermekek számára.

Ára kötve 4 korona.

Uj kiadás!

Uj kiadás!

Gyermekmesék.

GRIMM TESTVÉREK után Halász Ignác.

Ára kötve 3 korona.

Lázadó hajósnép * Valódi történet. *

Az ifjuság számára írta és rajzolta

viszontagságai Györök Leo Gy.

Számos képpel.

a csöndes tengeren. Ára kötve 3 korona.

Gyula bácsi A mesemondó.

Löschinger Hugó

Pompás képes mesekönyv. eredeti rajzaival.

Ára diszkötésben 6 k.

Hoffmann Ferencz. A tarka könyv.

4. javított kiadás.

Százötven erkölcsi elbeszélés.

14 eredeti színes képpel.

Ára vászonkötésben 4 korona 80 fillér.

HOMEROS az ifjuság számára.

ODYSSEA. Átdolgozta: HAVAS ADOLF.

I L I Á S. GERÉB JÓZSEF.

Preller tizenkét eredeti képével. * Ára kötve 3 kor. 60 fill.

Mitaha SaElbeszélés Észak-Amerika
nyugoti vidékéről.

a puskaporképi.

Az ifjúság számára írta
Pajeken J. Frigyes.

Ára diszkötésben 6 kor.

Nyolcz nagy képpel.

A MESZTIZ

és még három elbeszélés Észak- és Dél-Amerikából.

Az ifjúság számára írta
Pajeken J. Frigyes.Négy színnyomatu képpel.
Ára diszköt. 4 kor. 80 fil.**Gróf Benyovszky Mór**

KÉPEKKEL. élete és kalandjai. KÉPEKKEL.

Az ifjúság számára írta RADÓ VILMOS.

Ára kötve 4 kor. — Diszes vászonkötésben 5 kor. 60 fil.

Ujváry Miklós,

* Képekkel. *

az uj Robinson.

*
IRTA:
RADÓ VILMOS.

Ára diszes vászonkötésben 3 kor. 60 fil.

Robinson Crusoe története.Az eredeti elbeszélés
nyomán, gyermekek
számára átdolgozta:

Ára képes papirköt. 2 kor. 40 fil.

Radó Vilmos.

Diszes vászonköt. 3 kor. 60 fil.

Idegen népek közt messze földön.

Leírások és életképek kiváló utasok leírásaitól, számos fametszetű ábrával.

Összeválogatta Dr. SIMONYI JENŐ.

Ára kötve 4 kor. — Diszes vászonkötésben 5 kor. 60 fil.

TörökvilágTörténeti elbeszélések
az ifjúság számára.

Magyarországon.

Irta
P. Szatmáry Károly.

Ára kötve 3 korona. — Diszes vászonkötésben 4 kor.

A mi Gázsink.Egy gyermek
életéből.

Irta SZÖLLÖSSY A. Bemutatja FORGÓ BÁCSI.

Számos képpel.

Ára diszkötésben színes táblával 3 korona 20 fillér.

SCHMID KRISTÓF

Tannenburgi Róza.

Átdolgozta DONÁSZY FERENCZ.

Hat színes képpel. Diszköt. 2 kor 40 fil.

SCHMID KRISTÓF

GENOVÉVA.

Hat színes képpel.

Diszkötésben 2 korona 40 fillér.

8—14 éves gyermekek számára.

Schmid Kristóf közkedvelt ifjúsági iratai.

1. A piros tojások. — 2. Mathild és Vilma. Itha. — 3. A virágkosárka. A Karácsony-éj. — 4. Eichenfels Henrik. A kanári madár. — 5. Tanulságos beszélgetések. — 6. Tannenburgi Róza. A fiatal remete. — 7. Enstachius. Márton. A hegyi lakos. — 8. A jó Fridolin és a gonosz Detrik. Wolfsbühl melletti kápolna. — 9. A jó Örsze. A komlóvirág. — 10. A bárányka. A galamboska. — 11. Paulina. A kalászszedő leány. — 12. Talheim Etelka. A karthausi kolostor. — 13. Virágkedvelők. Reinhold Todor. — 14. Klára. A rózsató. Walther Florentin. — 15. Timót és Philemon. A dragókövek. — 16. Nándor. — 17. Jozafát. A fülemile. — 18. A piros és fehér rózsák. A rajnai vízár. — 19. A vadon virágai. Lajos Anzelmo. — 20. Schmid Kristóf életrajza. Színjátékok.

Mindegyik kötet ára egy képpel diszes vászonkötésben 1 korona 40 fillér.

A kurucz király.

Történeti elbeszélés.

Irta Tóth Sándor. Pataky László rajzaival.

Ára kötve 3 korona.

Kurucz krónikák.

Elbeszélések II. Rákóczy Ferenc korából.

Irta Tóth Sándor. * Pataky László rajzaival.

Ára kötve 3 korona.

Vámbery Ármin Utazásai Ázsiában.

Az ifjúság számára átdolgozta Radó Vilmos.

2. bővített és számos ábr. diszitett kiad.

Ára kötve 3 korona 60 fillér.

A kereszties hadak története.Közepkoru
krónikákból.

Összeállította De Wittné Guizot Henrietta.

Franciaából fordítva. * Számos fametszetű ábrával.

Ára kötve 3 k. — Diszes vászonköt. 4 kor.